

meget inde over det her. Nu er der endelig udsigt til, at vi i Danmark kan få lavet en aftale på det her felt med Eurodacforordningen og Dublinforordningen.

Der har været nogle få spørgsmål, som jeg gerne vil svare på.

Hr. Jesper Langballe spørger, om jeg vil vende tilbage til Folketinget, hvis der sker ændringer i den efterfølgende proces. Det vil jeg selvfølgelig. Det står også i lovforslaget, at hvis der bliver lavet større, mærkbare ændringer, vender jeg tilbage til Folketinget, og så må vi tage den derfra. Så det kan hr. Jesper Langballe være sikker på nok skal ske.

Til hr. Steen Gade omkring den retssikkerhedsproblemstilling, som også blev drøftet, første gang det blev førstebehandlet, og hvor der ligger en række svar, vil jeg så blot sige, at det også er regeringens interesse, at retssikkerheden er sikret og i orden. Så det må vi tage en dialog om. Der er givet svar på, og regeringen er enig i, at fingeraftryk kun må bruges til det formål. Det står også klart og tydeligt. Hvis der er behov for nogle præciseringer, så der ikke er nogen tvivl, må vi kigge på det.

Kl. 11.00

Omkring videregivelse af oplysninger fra Rigspolitechefen: Det har det formål, at hvis vi flytter nogle myndighedsopgaver, der betyder, at det her område flytter væk, skal der være den mulighed. Det er understreget, at det ikke er hvem som helst og slet ikke private osv., der kan få det overdraget, men det kan vi også godt få præciseret.

Det tror jeg var de spørgsmål, der var, og ellers vil jeg sige tak for den næsten enige opbakning til lovforslaget. Jeg tror, vi alle sammen kan se frem til, at det her endelig falder på plads.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Udvalget for Udlændinge- og Integrationspolitik. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Første behandling af lovforslag nr. L 79: Forslag til lov om ændring af lov om danskuddannelse til voksne udlændinge m.fl., integrationsloven og udlændingeloven. (Styrkelse af familiesammenførtes danskindlæring, fremrykket og intensiveret danskuddannelse til flygtninge, ændret udvælgelse af og styrket integrationsindsats over for kvoteflygtninge m.v.).

Af integrationsministeren (Rikke Hvilshøj).
(Fremsat 23/2 2005).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Eyvind Vesselbo (V):

Denne sag har også været til første behandling tidligere, men jeg synes godt, at jeg vil give den et ord med på vejen, for det er jo ikke alle, der har hørt førstebehandlingen.

Dette forslag ligger i forlængelse af de mange initiativer, som regeringen har taget for at forbedre integrationen i Danmark, hvor der forestår en kæmpeopgave, efter at vi overtog regeringsmagten i 2001, fordi man havde ladet stå til på det område.

For Venstre er det afgørende, at integrationen lykkes for udlændinge, som af en eller anden grund bliver bosat i det danske samfund, ved hele tiden at holde fokus på, at selvforsørgelse og aktivitet i det danske samfund er vejen frem for den enkelte udlænding til at opretholde sin egen værdighed, men også til at lære det danske samfund at kende helt ind i dets grundkultur. Det kan kun lade sig gøre, hvis man som tilflytter til Danmark skaber sig en hverdag, hvor det er en del af integrationen, at man også er sammen med danskere og i det hele taget indgår i samfundet på lige vilkår.

Fra en række undersøgelser ved vi imidlertid, at forudsætningen for en vellykket integration i det danske samfund uløseligt er kædet sammen med evnen til at tale og skrive dansk. Vi har, siden VK-regeringen trådte til i 2001, støttet en række initiativer, som netop har forbedret danskundervisningen i Danmark, og de forbedringer, som ligger i nærværende forslag, finder vi positive.

Det er positivt, at familiesammenførte skal gøre sig grundige overvejelser om, hvordan de vil sikre, at den nyankomne lærer dansk i et om-

fang, så personen kan engagere sig i det danske samfund. Det er også positivt, at der stilles en gulerod i udsigt, hvis man tager sin undervisning seriøst, i form af reduceret kaution. Ligeledes er det positivt, at indsatsen over for en flygtning, som har fået opholdstilladelse, og som stadig opholder sig i asylcenteret, styrkes så markant, som der lægges op til i lovforslaget.

Lovforslaget indeholder også et andet aspekt, nemlig en udvidelse – og det er en udvidelse – af de grundlæggende udvælgelseskriterier i forbindelse med de kvoteflygtninge, som Danmark tager imod som en del af vores internationale aftaler. Det er vigtigt, at vi nu sikrer, at de flygtninge, som kommer til Danmark, nu også får de bedste muligheder for en god tilværelse i Danmark. Det vil det nye forslag gøre muligt, i hvert fald i langt højere grad, end tilfældet er i dag.

Der er grupper af flygtninge, som er kommet til Danmark endda for mange år siden, som stadig ikke er blevet en del af det danske samfund. Mange har endda fået etableret sig i et liv i et parallelsamfund, hvor de ingen kontakt har med det danske samfund. Dette problem må vi forsøge at minimere ved at udvide udvælgelseskriterierne, så vi i langt højere grad nu fokuserer på at hjælpe de flygtninge til Danmark, som vi også kan se har de største muligheder for at få en fornuftig tilværelse.

Danmark har sagt ja til at modtage kvoteflygtninge, det er positivt. Det er også positivt, at vi i den forbindelse sikrer os, at de flygtninge, som kommer til Danmark på denne måde, i videst omfang er personer, som har en reel mulighed for at få en positiv tilværelse i Danmark. Derfor bakker vi forslaget op, og vi glæder os til at arbejde videre med forslaget i udvalget.

Kl. 11.05

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Den her regering er jo ganske fantastisk til ord: starthjælp. Et pænt ord, der går ud på, at du får mindre i kontanthjælp. Eller her: bedre integration. Det betyder et stop for dem, der har mest brug for integration.

Lovforslaget handler om, hvordan vi kan hjælpe nogle af dem i verden, der er allerdårligst stillet, nemlig dem, der sidder i flygtningelejre udeomkring, og som overhovedet ikke har nogen udsigt til en fremtid, medmindre vi f.eks. tager os af dem.

Så kommer regeringen med et lovforslag, som siger, at vi gerne vil tage imod nogle af

dem, der har det allerringest. De må bare ikke være analfabeter, de må ikke være gamle, de må ikke være unge uden familie, de må ikke være psykisk syge. Det vil sige, at vi i de her lejre fraserter dem, der er allersvagest, og som har aller mest brug for at modtage hjælp og komme til en ny tilværelse her hos os.

Nu har forslaget jo været til første behandling en gang før, hvor man hørte vores kritik af det, og alligevel genfremsætter man det fuldstændig uændret. Jeg vil gerne spørge hr. Eyvind Vesselbo: Hvilken smag har ordføreren fra Venstre i munden ved at stå her og snakke om et forslag om integration, som gør, at vi siger til nogle af de allersvageste, at de kan blive og rådne op i deres lejre?

(Kort bemærkning).

Eyvind Vesselbo (V):

Hvad angår mit eget indlæg, har jeg det udmærket, jeg har en god smag i munden. Men med hensyn til det, som hr. Frank Aaen kom med, har jeg en dårlig smag i munden, for det viser, at hr. Frank Aaen ikke rigtig helt har læst, hvad der står i det her forslag.

Som jeg har understreget, og jeg sagde det endda to gange, er det her jo en udvidelse af de kriterier, der er i forvejen, og som man har bygget på tidligere, hvor man netop også kan tage de grupper, som hr. Frank Aaen nævner.

Jeg har ikke den opfattelse, som hr. Frank Aaen åbenbart har. Når man fortsat kan gøre det, man hidtil har gjort, men bare udvider det til også at kunne se på, om de nu har en mulighed i Danmark, har jeg svært ved at se, at fordi de er handicappede, kan de ikke blive integreret i det danske samfund. Det mener jeg sådan set godt at de kan, men man skal jo så også udvælge flygtninge ud fra det grundlag, at de kan blive det. Derfor vil man sagtens kunne tage den del af kvoteflygtninge, som har handicap, eller som har været udsat for tortur. Så jeg har svært ved at se problemet. En kvoteflygtning er vel en kvoteflygtning.

Hvad er det for nogle kvoteflygtninge, hr. Frank Aaen mener at vi ikke skal tage?

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Jeg synes, vi skal tage mange flere kvoteflygtninge, og jeg synes, vi skal tage dem, der har mest brug for at få hjælp. Det, der fremgår – og man må jo alligevel bede ordføreren om at forholde sig til det lovforslag, han er ordfører for –

af bemærkningerne til lovforslaget, er, at analfabeter skal vi fortrinsvis ikke tage; at psykisk syge skal vi fortrinsvis ikke tage; at unge uden familie skal vi fortrinsvis ikke tage; at ældre uden familie skal vi fortrinsvis ikke tage. Det vil sige lige præcis dem, der ikke har netværk der, hvor de er. Dem, som har det allersværest, hvor de er, er syge eller på anden måde har det svært, skal vi ikke have.

Når Danmark som et af de rigeste lande i verden siger, at vi ikke vil have alle dem, der er allersvagest, og vi kun vil have dem, der er stærkest, hvem i verden skal så tage de svageste, når de rigeste ikke vil? Det må ordføreren fra Venstre da forholde sig til. Det er da en usmagelig sortering af folk, hvor vi, der er allerrigest og har de bedste muligheder, siger, at dem, der har mest brug for hjælp, vil vi helst ikke have.

(Kort bemærkning).

Eyvind Vesselbo (V):

Nu er det jo ikke mig, der står heroppe og skelner mellem kvoteflygtninge og dem, der er svage, og dem, der er stærke. Det er jo hr. Frank Aaen, der nede fra sin plads prøver at forklare, at der er nogle af kvoteflygtningene, som egentlig ikke er flygtninge og derfor ikke behøver at komme til andre steder i verden.

For det, man gør, når man tager kvoteflygtninge, og det, man har gjort hidtil, er jo, at man tager ned og finder ud af, hvilke kvoteflygtninge de enkelte lande skal have. Der mener hr. Frank Aaen, kan jeg forstå, at der er nogle af de kvoteflygtninge, som FN har udpeget som kvoteflygtninge, som ikke er værdige til at komme videre i systemet. Jeg synes, det er lidt pinligt at høre på, for det, vi gør nu, er, at vi simpelt hen fortsætter med den procedure, som vi hidtil har haft, og så udvider vi den bare.

Der ved jeg godt, at hr. Frank Aaen er fuldstændig uenig i, at flygtninge også skal kunne have et arbejde. De skal jo kunne fungere i det land, de kommer til, for det har hr. Frank Aaen ikke presset på for på noget tidspunkt tidligere. Så det er rigtigt nok, at vi ikke er enige om, at flygtninge skal integreres, for det mener vi, og det mener Enhedslisten åbenbart ikke.

Kl. 11.10

(Kort bemærkning).

Steen Gade (SF):

Det går på den anden del af lovforslaget, spørgsmålet om danskundervisning. Her sagde hr. Eyvind Vesselbo, som jeg hørte det i hvert fald, at

man havde ladet stå til omkring danskundervisning, men nu var det så sådan, at man ville gøre noget ved danskundervisning.

Jeg mener, man skal gøre noget ved danskundervisning, men jeg vil bare spørge, om hr. Eyvind Vesselbo kan dokumentere, hvor Venstre i de sidste 10 år virkelig har, hvis vi går tilbage til begyndelsen af 1990'erne, kæmpet for, at man skulle have danskundervisning, og virkelig kæmpet for, at kommunerne blev tvunget til at give tilbud om danskundervisning.

Nu er mit problem, at det er nogle år siden, jeg sad i Folketinget. Derfor kan jeg også godt huske, hvordan vi diskuterede det i begyndelsen af 1990'erne. Det var jo faktisk sådan, at Venstre, hr. Eyvind Vesselbos parti, f.eks. var imod, at de jugoslaviske flygtninge måtte få lov til at lære dansk. Hvem kæmpede for, at de måtte få lov til at lære dansk? Ja, det gjorde mit parti. Det gjorde venstrefløjten.

Venstre var imod at tvinge kommunerne til at give uddannelses tilbud til alle. Hvem kæmpede for det? Ja, det gjorde SF. Så det der billede, hr. Eyvind Vesselbo fremstiller, har han jo ingen dokumentation for. Det synes jeg er lidt trist for diskussionen.

(Kort bemærkning).

Eyvind Vesselbo (V):

Nu synes jeg så, at hr. Steen Gade skulle være glad for, at der ligger et forslag her, som faktisk forsøger at intensivere arbejdet med integration, som jeg sagde – og det var det, jeg sagde – at den tidligere regering i 1990'erne fuldstændig havde negligeret med SF's støtte.

Det kan godt være, hr. Steen Gade har været væk fra folketingsarbejdet, men det behøver jo ikke fjerne hukommelsen for det, der er sket i 1990'erne, og det forstår jeg det har gjort, for jeg mener, det var den tidligere socialdemokratiske regering, som lavede en lov, som forhindrede bosnierne i at lære dansk og blive integreret i det danske samfund, mens de ventede på et skib nede i havnen i København.

Det mener jeg ikke var særlig fremmende for integrationen. Det har jo også vist sig siden, at det så tog nogle år, inden bosnierne kunne komme i gang med det danske samfund. Så jeg mener, her ligger lidt lig i lasten også hos SF.

(Kort bemærkning).

Steen Gade (SF):

Lige netop det eksempel var det, jeg havde i hukommelsen. Men da støttede Venstre, at de ikke

måtte lære dansk. Det er jo det, der er hele pointen. Hvem krævede og kæmpede for, at de skulle kunne lære dansk? Ja, det gjorde SF og andre, men ikke Venstre.

Det er bare sådan en lille smule anstændighed i debatten, hvor man også påtager sig lidt ansvar for, at man selv har været med til at sørge for, vi er kommet i en situation, hvor vi har det problem, at for få indvandrere kan dansk, til at de virkelig kan integreres.

Jeg vender i mit ordførerindlæg tilbage med meldingerne om den del af lovforslaget, som handler om at øge mulighederne for at få danskundervisning. Det glæder jeg mig faktisk over er på dagsordenen.

(Kort bemærkning).

Eyvind Vesselbo (V):

Jamen så synes jeg, vi skal konstatere, at vi sammen kan glæde os over, at regeringen nu fremlægger noget, som SF også kan stemme for, og som SF ser er positivt. Så det vil jeg slutte med.

(Kort bemærkning).

Morten Østergaard (RV):

Ja, vi kommer vidt omkring, for lovforslaget er jo et godt eksempel på sådan en samlekasse, hvor vi har alt fra kvoteflygtninge og så til danskundervisning. Men lad nu det ligge.

Det, jeg gerne vil spørge om, er, om hr. Eyvind Vesselbo virkelig tror på, at sådan en erklæring – altså en forøgelse af bureaukratiet – hvor man skal skrive under på det ene og det andet, vil have en markant effekt, og om hr. Eyvind Vesselbo vil bryde sig om at komme til et andet land og så som udgangspunkt blive mistænkt for ikke at ville integrere sig, i øvrigt at mishandle sine børn, eller hvad der nu ligger i, at man skal skrive under på, at man vil opføre sig ordentligt med den underliggende forståelse, at hvis ikke man skriver under på det, så gør man det nok ikke. Synes hr. Eyvind Vesselbo ikke, at det forslag dels forøger bureaukratiet, dels fra starten mistænkeliggør nogle mennesker, som jo for store deles vedkommende forhåbentlig da kommer hertil med de bedste intentioner?

(Kort bemærkning).

Eyvind Vesselbo (V):

Jeg synes, det er meget positivt, og jeg tror, at de, der kommer til Danmark for at slå sig ned i Danmark, meget, meget gerne vil skrive under på det her. Hvorfor skulle de komme til Danmark,

hvis de ikke vil lære sproget? Så jeg har svært ved at se, hvad problemet er i det spørgsmål.

(Kort bemærkning).

Morten Østergaard (RV):

Jamen så deler vi jo sådan set forståelsen af, at de mennesker, der kommer her til landet, som udgangspunkt gerne vil integrere sig og gerne vil lære sproget.

Så spørger jeg bare igen: Er det Venstres politik, at vi på områder, hvor vi forventer en sådan tilstand, alligevel sådan for at forøge bureaukratiet skal indføre erklæringer og andet godt, som kan medvirke til at forøge papirdyngerne rundt omkring og arbejdsmængden hos de gode folk i Udlændingestyrelsen, og når nu vi er enige om, at de folk kommer hertil med de bedste intentioner, er det så ikke rent bureaukrati at lave sådan en erklæring?

Kl. 11.15

(Kort bemærkning).

Eyvind Vesselbo (V):

Næh, det mener jeg ikke. Tværtimod mener jeg, at når man kommer her til landet og gerne vil bo her i landet, og man på den baggrund også skal lære dansk og måske godt vil lære dansk, kan jeg overhovedet ikke se et problem i, at man skriver under på, at det vil man godt. Og at det i øvrigt har nogle fordele for en med hensyn til den opholdstilladelse, man får, og den kaution, man stiller, at man skriver under på det papir, mener jeg er yderst positivt.

Jeg mener i øvrigt også, det er en udmærket måde til at holde fast i den måske meget lille gruppe, som ikke umiddelbart ser det som en forudsætning, at den får lært dansk. Jeg mener, det er en udmærket hjælp og støtte til den lille gruppe, som ikke helt har den opfattelse, at det er vigtigt at lære dansk. Men som jeg sagde, tror jeg, at langt den overvejende del af dem, der kommer her til landet for at bosætte sig og blive her i mange år, selvfølgelig vil lære dansk, og derfor er der overhovedet ikke noget problem her. Der er ikke noget at komme efter.

Formanden:

Tak til hr. Eyvind Vesselbo, og den næste ordfører er fru Karen J. Klint.

Karen J. Klint (S):

Jeg vil gerne indlede med et tillykke til regeringens nye integrationsminister og udtrykke et håb om et konstruktivt samarbejde. Integration

har altid stået højt på vores liste, og vi synes, det er meget vigtigt, at vi kan samarbejde bredt om netop integration. Der er andre hjørner af udlændingeområdet, hvor vi næppe bliver enige, men i hvert fald på integrationsområdet vil jeg gerne udtrykke et håb om et rigtig godt samarbejde.

Forslaget, som vi behandler i dag, er som tidligere nævnt en genfremsættelse, og vi synes som sidst, at det havde klædt regeringen, hvis forslaget havde været delt i to, for så kunne vi have fået en særskilt debat om kvotedelen og en uproblematisk debat om danskdelen.

Jeg har alligevel et par bemærkninger til danskdelen. Vi synes, det er godt, at der nu bliver gjort en særlig indsats for de familiesammenførte udlændinge, ikke mindst fordi kvinderne får nogle bedre muligheder for at blive en del af samfundet i stedet for at blive holdt ude fra samfundet. Vi kan dog se på nogle af hørings svarene, at der kan være nogle problemer, så vi skal lige have tjekket, om der sker noget med fagligheden og kvaliteten. Vi skal i hvert fald passe på, at de ting er i orden.

Vi kan også se, at KL er lidt beklemmt ved, om der bliver nogle ekstraopgaver til kommunerne, som de ikke får midler til at kunne gennemføre. Det synes vi også der skal passes lidt på, fordi der er lavvande i mange kommunekasser. Desuden deler jeg handicaporganisationernes bekymringer over mulighederne for, at også mennesker med handicap kan få rigtig god adgang til danskundervisning, så der er altså nogle ting her.

Men problembarnt er, som vi også har kunnet forstå på den tidligere debat, kvotedelen. Der er 7 millioner flygtninge i verden, de fleste af dem lever under utrolig kummerlige forhold, og derfor er det godt, at der er lande, som laver aftaler om modtagelse af kvoteflygtninge. Det er der imidlertid ikke ret mange lande der gør, og derfor vil vi godt være med til at appellere til, at endnu flere lande gør det. Lad det smitte ligesom influenza om vinteren. Vi er et af de rigeste lande i verden, og derfor har vi en særlig forpligtelse til at vise vejen for lande, som har det dårligere end os.

Forslaget cementerer antallet af de kvoteflygtninge, vi skal tage, og derfor vil vi også gerne diskutere balancen i det. Sidst sagde vi direkte, at hvis der ikke sker ændringer her, kan vi ikke stemme for den del, og så stemmer vi imod hele lovforslaget.

Når regeringen i forvejen har et politisk flertal for at øge integrationsmulighederne for kvoteflygtninge i Danmark ved at cementere nogle bestemte begrænsninger, vil vi faktisk godt være med til at drøfte det. Jeg er enig med hr. Frank Aaen i, at de begrænsninger, der står i lovforslaget, er meget lidt kønne, ja, de er decideret uetiske på flere punkter. Men kan vi komme i en forhandling og få fastlagt en anden social og etisk balance blandt de 500 kvoteflygtninge end den, der ellers er lagt op til fra regeringens side i lovforslaget, er vi i hvert fald til at tale med.

KL 11.20

Vi synes, at det etiske regnskab skal gå op, men det gør det ikke, hvis der bliver en endnu større skævvridning i fordelingen mellem stærke og svage kvoteflygtninge. Balancen må ikke forrykkes til ugunst for de svage flygtninge, for det bliver en yderligere belastning for de nærområder, de er i, hvis alle gør det, som på lidt moderne dansk hedder cream scimming: At alle tager dem, der er mest integrerbare. Så vil der være en restgruppe tilbage, som de endnu fattigere lande skal tage vare på, og det synes vi ikke klæder Danmark.

Der er også lidt om økonomien i forslaget, som vi vil vende tilbage til under udvalgsbehandlingen. Vi er lidt usikre på, om den gevinst, der høstes ved det samlede lovforslag, bliver genbrugt på området. Men vi har jo allerede sagt, at vi genstiller vores spørgsmål, så det får vi garanteret også svar på igen.

Afslutningsvis vil jeg gentage, at vi synes, der skulle have været politisk vilje til at finde en anden balance. Uanset at vi har skattestop, eller hvad, har vi her i Danmark råd til en anden balance mellem de 500 mennesker, vi giver en mulighed i Danmark, så ud fra det synspunkt synes vi, regeringen skulle være lidt forhandlingsvillig. Hvis det ikke er tilfældet, synes vi, at forslaget med den tekst, det har nu, er så usympatisk, at vi vil stemme imod det.

Jesper Langballe (DF):

Vi vil gerne fortsætte med glæden og tilfredsheden. Når man er glad og tilfreds, er der jo ingen grund til at lave om på noget – også sagt til be nefice for Enhedslisten.

Så vil vi sige, at man kan diskutere, hvor realistisk den megen tale om integration er. Men en ting er i hvert fald fuldstændig sikker, og det er, at det nåleøje, som al integration skal gennem, er og bliver danskundervisning. Danskundervisning er simpelt hen betingelsen for, at det

overhovedet giver mening at tale om integration.

Vi synes i og for sig, at dette lovforslag godt kan rubriceres under det, den tidligere integrationsminister kaldte kærlige krav, fordi der bruges både pisk og gulerod for at få motiveret især familiesammenførte udlændinge til at lære sig dansk. Vi synes, det er meget fint, at der er den gulerod, at den sikkerhedsstillelse på 50.000 kr., som er betingelsen for ægtefællesammenføring, kan nedskrives til det halve, hvis ansøgeren om familiesammenføring kan dokumentere bestået danskprøve.

Jeg vil godt i den forbindelse spørge integrationsministeren, om hun er bekendt med, om det i en række tilfælde skulle have været sådan, at andre har betalt det beløb for den, der skulle familiesammenføres, så der måske ligefrem kunne siges at ligge en slags forretning i at finansiere familiesammenføringer. Kunne det i den forbindelse være fornuftigt at sætte sikkerhedsstillelsen i vejret?

Vi synes også, det er en rigtig god idé, at man udvider timetallet for danskundervisning på asylcentre kraftigt, når opholdstilladelsen er meddelt. Jeg vil i den forbindelse sige, at jeg har undret mig en lille smule over, at det tilsyneladende fremgår af lovforslaget – jeg kan ganske vist ikke helt gennemskue det – at det ikke længere vil være muligt at vælge undervisning i engelsk i stedet for i dansk.

At man skulle kunne lære engelsk i stedet for dansk var egentlig et forslag fra Dansk Folkeparti, fordi vi fandt, at for de mennesker, der ikke havde fået opholdstilladelse, eller om hvem vi ikke vidste, om de ville få opholdstilladelse, var det egentlig meningsløst at lære dansk, for det havde de jo ingen glæde af, når de kom tilbage til hjemlandet. Derfor foreslog vi engelsk, og jeg går ud fra, at det stadig vil være sådan, at for dem, som ikke har fået opholdstilladelse, skal der stadig være mulighed for at lære engelsk.

Kl. 11.25

Endelig vil jeg sige, at med hensyn til kvoteflytninge synes vi også, det er rigtigt, at man drager omsorg for, at de kvoteflytninge, der kommer hertil, får en chance for en ordentlig tilværelse i Danmark. Vi kan altså ytre vores tilfredshed over hele linjen.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Nu er hr. Jesper Langballe jo et kristent menneske, og derfor vil jeg gerne spørge: Vi skal tage stilling til, hvilke af de mennesker, der lever ulykkeligt i flygtningelejre uden særlig meget håb om fremtiden, vi vil hjælpe. Vi vil hjælpe 500 fra disse lejre om året, men når vi så siger: Vi vil gerne hjælpe, men du må bare ikke være analfabet, du må bare ikke være gammel, du må bare ikke være ung uden familie, du må bare ikke være psykisk syg, og du må bare ikke være handicappet – er det så en særlig kærlig måde at hjælpe på? Er det særlig kærligt at sige til mennesker, der er i nød: De af jer, der er allermost i nød og har allermost brug for hjælp, vil vi ikke hjælpe, vi vil kun hjælpe de bedste af jer?

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Jeg kunne jo stille hr. Frank Aaen det modsætningsfulde spørgsmål, hvor megen kærlighed der ligger i at importere flygtninge fra flygtningelejre hertil, når man med fuldkommen sikkerhed ved, at de vil få en gennemført trist tilværelse i Danmark og ende som et bundfald, der ikke har nogen mulighed for at gøre sig gældende. Jeg ved godt, at det er det, Enhedslisten forstår ved kærlighed. Det kommer ganske vist ikke de mennesker til gode, men man kan bruge det til at pudse sin egen retfærdige glorie med, og det er meget væsentligt for flytningelobbyen.

Lad mig så lige føje til, at der jo ikke bare er tale om at frasortere folk. Det, der er tale om, er jo, at Dansk Folkeparti og regeringen gang på gang har gjort opmærksom på, at den rigtige måde at hjælpe flygtninge på er at hjælpe dem i nærrområderne, og så er det klart, at så bliver der endnu bedre sammenhæng i, at de kvoteflytninge, vi tager hertil, skal være nogle, som har en mulighed for at leve en ordentlig tilværelse i Danmark.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Jeg skal starte med at takke hr. Jesper Langballe for den ærlighed, der var i svaret. I modsætning til hr. Eyvind Vesselbos snakken udenom før siges det dog klart, at det går ud på at frasortere unge uden familie, ældre uden familie og fysisk og psykisk handicappede. De, der har det aller sværest, skal vi ikke have til Danmark, vi skal kun have dem, der i forvejen har bedst mulighed for at klare sig.

Jeg takker igen for ærligheden, men det undrer mig altså meget, at hr. Jesper Langballe kan have den opfattelse, at når der kommer en handicappet eller et barn til Danmark, er vi med vores rigdom og vores velfærd ikke i stand til at hjælpe de mennesker, der har mest brug for hjælp, til at få et ordentligt liv i Danmark. Jeg kunne forstå på indledningen til svaret, at de, der har mest brug for hjælp, kan vi åbenbart ikke hjælpe i Danmark, men det er naturligvis noget sludder. Hvis vi vil, kan netop Danmark tage imod dem, som har mest brug for hjælp, og sørge for, at de får en ordentlig tilværelse her hos os.

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Hr. Frank Aaens taknemmelighed for min ærlighed vil jeg sende tilbage, hvor den kom fra, for den er altså uden noget som helst hold i virkeligheden. Det, vi har sagt, er, at når man hjælper – også ved at tage kvoteflygtninge – skal man hjælpe på en måde, der er realistisk og ikke bare egnet til at demonstrere ens egen godhed.

Det er ikke realistisk, og det er ikke til gavn for dem, man påstår man vil hjælpe, at tage kvoteflygtninge herop, som man med sikkerhed ved ikke vil kunne klare sig i det danske samfund. Det er faktisk – for nu igen at citere den forrige integrationsminister, det bliver næsten en vane – udtryk for det, han kaldte den bløde kynisme, og den bløde kynisme er en rigtig Enhedsliste-specialitet.

Kl. 11.30

Formanden:

Der er endnu en kort bemærkning til ordføreren. Hr. Hüseyin Arac.

(Kort bemærkning).

Hüseyin Arac (S):

Der er ingen diskussion om, at sproget er meget, meget vigtigt, når vi snakker om integration. Min og Socialdemokraternes holdning er, at sproget er den gyldne nøgle, hvis man skal integreres i et samfund, derfor er oplæring i dansk sprog utrolig vigtig, og det holder vi fast i.

Når jeg hører hr. Jesper Langballe, lyder det, som om der er nogle, der ikke vil, men det er ikke min konklusion. Det er ikke min vurdering, at der er nogle, der ikke vil lære det danske sprog. Jeg kender mange, der har været på sprogskole i 7-8 år, og de kan fortælle deres livs-

historie i formerne nutid, datid, førnutid og førdatid.

Jeg vil spørge hr. Jesper Langballe og Dansk Folkeparti: Det er helt fint, at vi stiller krav om, at folk skal lære dansk, men vil Dansk Folkeparti også være med til at skabe nogle arbejdsmuligheder og uddannelsesmuligheder, når folk har lært dansk? Det vil jeg gerne have svar på.

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Jeg opfatter det som et lidt kunstigt forsøg på at fremkalde en uenighed, som ikke eksisterer.

Jeg tror da nok, man kan finde eksempler på udlændinge, som ikke vil lære dansk, men jeg ved såmænd ikke, om det er det, der er hovedproblemet. Der vil jo altid være en stor gråzone, som ikke rigtig ser, at de har noget udbytte af at lære dansk og ikke rigtig kan forstå, hvorfor de skal bruge tid på det, og her mener vi, det er meget væsentligt, at der lægges det stærkest mulige pres på dem, for at de kan komme til at lære dansk – både af hensyn til landet som helhed og sandelig også af hensyn til de pågældende udlændinge selv.

(Kort bemærkning).

Hüseyin Arac (S):

Jeg vil gentage: Folk vil meget gerne lære dansk, men folk forventer også, at når de har lært dansk, er der en gevinst bagefter i form af arbejde og uddannelse, uanset om vi snakker om vores nye medborgere eller andre.

Det næste spørgsmål, jeg har til hr. Jesper Langballe, er: Hr. Jesper Langballe siger, at det bedste ville være, at man hjalp flygtninge/indvandrere i deres nærrområde. Det er rigtigt, at man kan hjælpe mange, hvis man har viljen til det, men vil Dansk Folkeparti være med til at forøge ulandshjælpen til de nærrområder, vi snakker om?

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Med hensyn til det første er det jo fuldstændig rigtigt, at når man har lært dansk, vil det være en stor fordel, hvis der står et arbejde til en bagefter, så man kan bruge sin danskundervisning til noget. Men det kan jo ikke nytte noget bare at sige alt eller intet: Når der er for lidt arbejde at få, skal vi heller ikke lære dem dansk. Så kommer vi aldrig nogen sinde videre, så derfor er det det rigtigste at starte med danskundervisning og presse mest muligt på.

Når jeg siger, at vi skal hjælpe i nærområderne, og når det er Dansk Folkepartis og regeringens ønske, at vi skal basere hjælpen så meget som muligt på nærområderne, mener vi faktisk, at man landene imellem i fællesskab burde oprette lejre i nærområderne, hvorfra der kunne søges asyl, måske oven i købet med den klausul, at asyl kun kan søges fra de pågældende nær-områder. Det ville der være mening i, i stedet for at vi forgylder fuldstændig tilfældige spontanflygtninge, der kommer hertil og bruger hjælpen på en uhensigtsmæssig måde. Vi kunne hjælpe langt, langt flere ved at hjælpe dem i nærområ-derne.

(Kort bemærkning).

Morten Østergaard (RV):

Det er jo nok ikke nogen hemmelighed, at Det Radikale Venstre synes, vi skal tage vores ansvar i verden og derfor også tage kvoteflygtninge. Men jeg kunne godt tænke mig, nu hvor vi har fanget hr. Jesper Langballe en dag, hvor han er i godt humør, at spørge, om vi ikke kunne finde frem til et positivt fortegn.

Kl. 11.35

Hvis det nu er sådan, at vi ved at lave nogle udvælgelseskriterier kunne finde frem til nogle, som det var relativt let at integrere – kunne vi så ikke udvide vores kvote og sige, at vi tager dem, som vi mener det vil være relativt let at integrere? Jeg er glad for, at vi lever i et land, hvor enhver, der opholder sig i en flygtningelejr, vil være bedre stillet, selv hvis de havner på B- eller C-holdet i Danmark, men jeg synes, det kunne være interessant, hvis det var sådan – som jeg forstår intentionen bag forslaget er – at vi faktisk kunne finde frem til nogle, som er lette at integrere. Skulle vi så ikke udvide vores kvote med dem, som vi relativt let kunne hjælpe, fordi de er nemme at integrere?

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Det var dog et utrolig hypotetisk spørgsmål.

For det første skylder spørgeren mig en begrundelse for, hvorfor vi skulle udvide kvoten. En kvote er jo et fuldstændig fiktivt fastsat tal for, hvor mange vi vil tage i overensstemmelse med en fordelingsnøgle, som omfatter samtlige rige lande, og hvorfor det skulle være et mål i sig selv at udvide antallet af kvoteflygtninge, kan jeg simpelt hen ikke begribe.

For det andet: Hvad er det, der taler for, at hvis vi gjorde det, ville vi finde frem til nogle,

som det var lettere at integrere? Det er altså en meget skematisk og formalistisk og hypotetisk måde at stille tingene op på.

Vi skal tage vores del af kvoteflygtningene, men bestemt ikke flere end vi tager i forvejen, og vi skal kigge efter, at det er nogle, der har en chance for at slå sig igennem i Danmark. Længere tror jeg ikke vi kan komme.

(Kort bemærkning).

Morten Østergaard (RV):

Jeg ved ikke, om det var en fortalelse, men jeg forstod det sådan, at hr. Jesper Langballe ikke har nogen stor tiltro til, at man kan lave udvælgelseskriterier. Det er vi heller ikke nødvendigvis overbevist om at man kan, og vi synes i hvert fald slet ikke, man skal gøre det på den måde, som er foreslået her.

Men jeg synes da, det vil være interessant at høre, hvorfor hr. Jesper Langballe mener, man skal gøre det, hvis han ingen tiltro har til, at man rent faktisk kan finde flygtninge i flygtningelejrene, som det er let at integrere. Så burde han vel sådan set være imod forslaget, som jeg synes emmer af ting, vi ikke burde sættes i forbindelse med i Danmark.

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Jeg forstår simpelt hen ikke spørgsmålet, og jeg forstår ikke indvendingerne. Selvfølgelig tror jeg på udvælgelseskriterier, for ellers ville jeg da ikke støtte integrationsministerens lovforslag om udvælgelseskriterier, men hvorfor skulle det, at jeg støtter udvælgelseskriterier, være ensbetydende med, at jeg vil udvide kvoten? Jeg begriber det ikke.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Tak til hr. Langballe. Næste ordfører er fru Henriette Kjær.

Henriette Kjær (KF):

Lovforslaget indeholder to elementer. Det ene er danskundervisning til udlændinge, og det andet er spørgsmålet om kvoteflygtninge.

I Det Konservative Folkeparti synes vi, det er et rigtig godt forslag, netop fordi det at kunne sproget er så vigtigt i forbindelse med til at kunne integrere sig. Kan man sproget, kan man jo selv snakke med sit barns skole, man kan se fjernsyn og følge med i, hvad der rører sig i det samfund, man bor i, og man kan også svare

igen, hvis der er nogle, der er flabede eller frække over for en. Sådan er der mange fordele.

Forslaget sætter fokus på det meget, meget vigtige i at kunne sproget i det land, man bor i, og det gode ved forslaget er, at der sættes fokus på både familiesammenførte og de mennesker, der har fået opholdstilladelse, og som med dette forslag får mere end fordoblet antallet af dansk-timer.

Jeg har set, at Dansk Socialrådgiverforening mener, at den nye erklæring, der skal underskrives af ægtefællen ved ægtefællesammenføring, fører til en u hensigtsmæssig øget kontrol med og klientgørelse af familiesammenførte. Til det må jeg altså sige, at jeg mener det stik modsatte. Man ender netop med at blive marginaliseret og ikke bare klientgjort, man ender faktisk med at blive en rigtig klient, hvis man ikke kan dansk og dermed også klare sig i det danske samfund.

Kl. 11.40

Med hensyn til kvoteflygtninge er det selvfølgelig vigtigt, at de mennesker, der kommer her, også ender med at føle sig godt tilpas og bliver i stand til at bruge de muligheder, der er. Efter forslaget skal kvoteflygtninge udvælges blandt en større kreds af UNHCR-flygtninge, end tilfældet er i dag, samtidig med at der i højere grad skal tages hensyn til sproglige forudsætninger, uddannelsesforhold, motivation, netværk osv. Men omvendt må vi sige, at det også er meget vigtigt med information til flygtninge om, hvad Danmark egentlig er, og hvad man kan forvente sig, når man bliver genbosat i Danmark, og derfor er det også vigtigt for os, at det punkt styrkes, og at informationen til flygtninge altså bliver grundigere.

Vi kan fra konservativ side støtte forslaget.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Jeg forstod den sidste bemærkning fra fru Henriette Kjær sådan, at vi skal drage omsorg for, at de kvoteflygtninge, der kommer hertil, får et godt liv. Hvis vi ser den i sammenhæng med den debat, der har været med de tidligere ordførere, skal den så forstås sådan, at handicappede, børn uden familie, ældre uden familie og andre meget svage i flygtningelejrene ikke skal kunne regne med at få et lykkeligt liv i Danmark, og at vi derfor skal have disse sorteringsordninger, der skal sørge for, at de ikke kommer hertil?

(Kort bemærkning).

Henriette Kjær (KF):

Jeg mener altså, at hr. Frank Aaen tolker det, der står i forslaget, fuldstændig forkert.

Der er ikke tale om, at børn ikke skal kunne komme hertil. Det bliver nævnt, at unge og ældre uden familie muligvis ikke vil have stor gavn af at komme hertil, men de er jo ikke udelukket fra det, og der kan jo også findes handicappede børn i familier. Det kommer ikke udelukkende an på, om man har et handicap eller ej. Det handler om, hvorvidt man har de sproglige forudsætninger, om ens egen sprogstamme måske harmonerer med den danske, så man derfor bedre kan lære det danske sprog, så jeg mener, hr. Frank Aaen maler et helt forkert billede af, hvad det er, vi ønsker at gøre.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Betyder det, at fru Henriette Kjær under udvalgsarbejdet vil arbejde for, at vi fjerner de formuleringer i lovforslaget, der – skal vi sige det pænt – kan få ikke bare undertegnede, men også FN's flygtningeorganisation og alle andre organisationer, ngo'er osv., der arbejder på flygtningeområdet, til at få den, kan jeg forstå på fru Henriette Kjær, fejlagtige opfattelse, at forslaget går ud på at sortere analfabeter, ældre, unge uden familie og psykisk syge ud af den gruppe kvoteflygtninge, der skal have lov til at komme til Danmark? Kan vi regne med et positivt bidrag fra Det Konservative Folkeparti under udvalgsarbejdet til at ændre de meget usmagelige sorteringskriterier, som de fremstår i dag?

(Kort bemærkning).

Henriette Kjær (KF):

Jeg synes jo, det er et godt lovforslag, som jeg meget gerne ville stemme ja til med det samme, og derfor har jeg ikke behov for nogen ændringer under udvalgsbehandlingen. Men hvis vi kan blive enige om at drøfte nogle formuleringer, som netop kan være med til at synliggøre, at vi ikke udelukker handicappede, fordi de netop som gruppe bestemt kan være nemme at integrere, vil jeg da meget gerne bidrage med det.

Jeg synes altså, at som forslaget ligger, er det ganske udmærket. Men hvis det er misforstået, vil jeg da gerne være med til at opklare det over for de organisationer, der er nervøse for, hvad det kan føre til.

(Kort bemærkning).

Karen J. Klint (S):

Når jeg spørger, er det, fordi fru Henriette Kjær for lidt siden sagde noget om handicappede, og nu siger hun noget om sprogstammer. Er det en forudsætning for at komme til Danmark som kvoteflygtning, at man kan udvikle et aktivt sprog? Der er jo faktisk mange mennesker med handicap, som ikke kan udvikle et aktivt sprog.

(Kort bemærkning).

Henriette Kjær (KF):

Nej, det er det ikke. Men det er jo en fordel, når vi ser på det samlede antal flygtninge i flygtningelejrene. Her er man jo, fordi man er forfulgt og generelt ikke kan leve sit liv i sit hjemland, og jeg mener, at alle de mennesker, som er der, har behov for at kunne komme til Danmark; de er ligesom udvalgt til det. At man så prøver at se på, hvilke personer i den gruppe der vil klare bedst i Danmark, kan jeg altså ikke se noget forkert i, men det betyder ikke, at man ikke skal tage folk, der aldrig nogen sinde vil kunne lære dansk, fordi de måske har det så dårligt rent psykisk, at det er umuligt for dem at tilegne sig et nyt sprog.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Tak til fru Henriette Kjær, og så er det hr. Morten Østergaard som ordfører.

Morten Østergaard (RV):

Den radikale ordfører i denne sag, fru Elsebeth Gerner Nielsen, er forhindret, og jeg skal derfor på hendes vegne fremføre følgende:

Allerede i folketingssamlingen 2001-02 fremsatte Det Radikale Venstre forslag om, at det skal være obligatorisk for alle indvandrere, som ønsker at blive i Danmark, at gå til dansk. Forslaget byggede på en erkendelse af, at det er nødvendigt at stille krav til alle indvandrere, også selv om de er selvforsørgende. Kendsgerningen er nemlig, at ca. 15. pct. af de familiesammenførte ægtefæller ikke går til dansk.

Kl. 11.45

Regeringen afviste forslaget. Det var ikke nødvendigt at gøre noget, sagde man. Det glæder Det Radikale Venstre, at man nu er kommet på bedre tanker, og regeringen skal roses for at have modet til at skifte standpunkt. Vi er dog skuffede over, at regeringen ikke går mere konsekvent til værks.

Med regeringens forslag vil det stadig ikke være et krav, at man skal gå til dansk for at bo i

Danmark. Ganske vist er der en økonomisk gulerod, og det synes vi da for så vidt er en meget positiv nyskabelse i den nuværende integrationspolitik. Den økonomiske gulerod består i en nedskrivning af bankgarantien, når dansk kurs er bestået, og det kan jo være fornuftigt nok.

Men man kan sagtens forestille sig, at der er familier, for hvem det ikke betyder noget, og derfor vil vi opfordre regeringen til endnu en gang at se på Det Radikale Venstres forslag, nemlig at forlængelse af den midlertidige opholdstilladelse gøres afhængig af, at den udenlandske ægtefælle har udvist vilje til at gå til dansk. Det vil betyde, at man kan miste sin midlertidige opholdstilladelse, hvis man ikke går til dansk. Det er vidtgående, men det er nødvendigt. Forudsætningen for, at børn kan få et godt skoleforløb i Danmark, er, at deres forældre kender det danske samfund og behersker et nogenlunde dansk. Det sikrer regeringens forslag desværre ikke.

Det Radikale Venstre kan selvfølgelig støtte, at flygtninges muligheder for at lære dansk forbedres og intensiveres. Vi kan til gengæld ikke støtte forslaget om, at ægtefæller, som søger om ægtefællesammenføring, skal underskrive en erklæring om, at de ikke vil slå deres børn, og at de vil respektere, at både piger og drenge skal have udfoldelsesmuligheder. Der er tale om ren symbolpolitik, en tom gestus, som ikke vil fremme integrationen. Tværtimod. Gad vide, hvad moderne, demokratisk tænkende mennesker vil tænke, når de skal underskrive en sådan erklæring f.eks. for at få deres amerikanske ægtefælle til Danmark, og gad vide, hvad ægtefællen vil føle med en sådan velkomst. Tænker regeringen aldrig på Danmarks omdømme?

Hvis erklæringen så i det mindste nyttede over for de borgere, der vitterlig slår deres børn og undertrykker pigerne, men det vil den ikke. Der er ingen sanktionsmuligheder. Skulle vi til at sende et ligestillingspoliti ud at tjekke, om familierne nu lever op til erklæringen, eller hvad har regeringen tænkt sig? Efter vores opfattelse krænker forslaget borgernes værdighed, og det er desuden grundlæggende uliberal og et udtryk for manglende tillid til borgerne.

Det Radikale Venstre kan heller ikke støtte forslaget om, at det inden for den nuværende ramme for kvoteflygtninge, der er på ca. 500 om året, skal være muligt at foretage en sortering, således at flygtninge, der kan bidrage til det danske samfund, har nemmest ved at komme hertil.

Vi vil gerne diskutere forslaget med regeringen, f.eks. med det udgangspunkt, at vi vil udvide det antal kvoteflygtninge, der kommer til Danmark, og at vi i den forbindelse lægger vægt på både beskyttelsesbehov og kvalifikationer. Men vi kan på ingen måde være med til, at flygtninge, som har et beskyttelsesbehov, men er vanskelige at integrere, ikke kan komme til Danmark.

Det Radikale Venstre skal endnu en gang beklage, at regeringen vælger at lave et lovforslag, som indebærer ændringer inden for vidt forskellige dele af udlændingelovgivningen. Det forringer lovbehandlingen, og det tvinger os til at stemme imod det samlede forslag, selv om der er elementer, vi finder positive.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Tak til ordføreren, og så er det hr. Steen Gade som ordfører.

Steen Gade (SF):

Forslaget består af to dele og to helt forskellige dele. Så jeg må sige, at jeg deler de betragtninger, der har været fremført, om det absurde ved at behandle de her to ting sammen. Jeg vil oven i købet gå så vidt som til at sige, at jeg næsten synes, vi skulle have spurgt Præsidiet, om det her kunne gå an. Jeg synes ikke, det går an. Det kan man da ikke byde Folketinget.

Nu skal det ikke gå ud over den nye integrationsminister, men jeg vil appellere til den nye integrationsminister til at medvirke til, at det her bliver opdelt, så vi får to forslag, som der kan stemmes om hver for sig. Det her giver ingen mening.

Det giver kun mening, hvis man tænker i konfrontation, og det kan godt være, at den tidligere integrationsminister ikke tænkte i integration, men i konfrontation. Det vil jeg da håbe at den nye integrationsminister ikke gør, men tænker på, hvad det kunne være fornuftigt at samles om i det danske Folketing.

Det betyder ikke, at vi skal være enige om alt. Det bliver vi heller ikke, og det kommer også senere, men jeg ville gerne være med til at stemme for bedre danskundervisning. SF har i 15 år kæmpet for, at der skulle være bedre danskundervisning for flygtninge og indvandrere. Men vi har, som jeg nævnte før i en kort bemærkning, mødt modstand fra mange parter, også fra dem, der er regeringspartier nu, og også fra Socialdemokraterne. Det er sandheden, og derfor vil jeg

gerne appellere til, at vi kan få mulighed for at stemme om det.

Så er der nogle finurligheder og nogle sære måder, det her er strikket sammen på, som lugter lidt af den tidligere integrationsminister. Sådan nogle Bertelideer om, at folk skal skrive under på mærkelige ting, om belønninger og den slags »noget for noget«, og hvad det nu er, det hedder.

Jeg har nu altid haft det sådan, at hvis man skulle opdrage sine børn, så var noget af det ringeste, man kunne sige til dem »noget for noget«. Det, man får mennesker til at vokse ved, er jo ikke at sige, at hvis de gør sådan, så gør jeg sådan. Det, man får mennesker til at vokse ved – det har også noget med integrationspolitik at gøre – og få tillid til sig selv, er jo det modsatte af »noget for noget«. Det er faktisk ved at sige: Vi respekterer dig, vi tror på dig, vi giver dig muligheder, men vi presser dig også. For det er forventningen, hvis det er et ligeværdigt forhold.

Kl. 11.50

Jeg vil appellere til, at nogle af de der Bertelunoder kunne blive taget ud af forslaget, men jeg støtter hele ønsket om at få øget danskundervisningen. Vi vil oven i købet gå videre, sådan at man også tidligere, end hvad regeringen her foreslår, giver danskundervisning.

Så er der det med kvoteflygtninge. Jeg forstår, at nogle af ordførerne, f.eks. hr. Eyvind Vesselbo, vil prøve at camouflere, at det her betyder, at vi nu skal ud at shoppe anderledes, end vi har gjort før i flygtningelejrene i verden. Vi skal altså tage nogle af dem, vi mener vi kan få mere ud af økonomisk. Det er jo det, det handler om.

Men det har aldrig været ideen med kvoteflygtningene. Ideen med kvoteflygtningene var, at vi som et af de rige lande i verden skulle påtage os at tage nogle, som også var mere besværlige, var sværere at integrere og også var vanskeligere.

Der sker en forrykning her. Desværre sker det også i andre lande lige netop for tiden. Ellers kunne man måske sige: O.k., o.k. Men det sker lidt over hele verden, at de rige lande ændrer deres kriterier og i stigende grad går og shopper nede i disse flygtningelejre og siger: Vi vil hellere have nogle, der er lette at få ind, nogle, vi hurtigere kan få i gang i vores egen økonomi osv. Jeg synes, det er et trist signal at sende fra et af verdens rigeste lande, at vi ikke vil tage de svære, at vi ikke vil tage de mere utilpassede.

Og det er faktisk det, regeringen skriver i sit lovforslag, for der skal fastsættes nye kriterier

for udvælgelse af kvoteflygtninge, hvor der i højere grad end i dag tages hensyn til den enkeltes muligheder for at slå rod i Danmark og få glæde af opholdstilladelse, herunder den sproglige forudsætning, uddannelsesforhold, netværk, motivation m.v. Det kan jo ikke forstås på anden vis. Det er jo det, regeringen ønsker.

Det ønsker vi ikke, og det vil vi ikke medvirke til, men vi vil da gerne medvirke i en diskussion om, hvorvidt vi virkelig kan være det her bekendt, sådan som det er lagt op.

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Jeg kan ikke lade være med at spekulere på, om det er et særligt psykologisk eller politisk anlæg hos hr. Steen Gade, der gør, at han ikke kan sondre imellem politisk lovgivning og børneopdragelse. Der er nemlig en forskel.

I samfundet, når vi lovgiver, siger vi »noget for noget«. Hr. Steen Gade har da ret i, at det, hvis vi førte det princip ind i børneopdragelsen, ikke ville være særlig rart.

Hr. Steen Gade mener, at man skal vise tillid. Ja, det skal man rigtignok til sine børn, men skal man uden videre vise tillid til alle mennesker i samfundet? Skal man vise plattenslageren tillid eller den, om hvem man endnu ikke ved om han er plattenslager?

Der vil jeg godt minde hr. Steen Gade om et godt ord af Viggo Hørup udtalt i denne sal, hvor Viggo Hørup sagde: Et demokratisk system er hornet, i samme grad det er gennemsyret af fuldkommen mistillid.

(Kort bemærkning).

Steen Gade (SF):

Jeg tror, at jeg er fuldstændig enig med hr. Jesper Langballe, og det er måske både hr. Langballes og mit problem. Men vi skal jo dybere ned i det.

Det, jeg kritiserede, var det, jeg kaldte Bertelshjørnerne i det her forslag, det med, at man skal skrive under, og det, at man får en belønning for sikkerhedsstillelsen osv. Det er jo det, der ligner »noget for noget«. Det er egentlig ikke lovgivning som sådan, at man skal skrive under, det har sådan set noget at gøre med, hvordan man behandler hinanden.

Når det gælder strikte love og regler, gælder det, at de skal være sådan, som hr. Jesper Langballe siger, fuldstændig kontante, og sådan, at alle muligheder for at snyde og svindle fjernes, men det her er jo mere. De andre ting ligger mere i forlængelse af nogle af de der lidt brede

begreber, som også statsministeren har underholdt med, der handler om »noget for noget«.

(Kort bemærkning).

Eyvind Vesselbo (V):

Jeg synes lige, jeg vil korrigere hr. Steen Gade og egentlig få bekræftet fra hr. Steen Gade, at han står på talerstolen og manipulerer med den tekst, som står i det her lovforslag.

Kl. 11.55

Der står nemlig i lovforslaget, at der er forskellige kategorier for fordeling af kvoteflygtninge, og under kategori 2 står der, at flygtninge med særlige behandlingskrævende sygdomme også kan modtages i Danmark. Det er et af kriterierne. Derfor forstår jeg ikke helt, hvorfor hr. Steen Gade siger, at vi ikke vil modtage kvoteflygtninge i den kategori. Det, jeg understregede, var jo, at de kategorier, der var i forvejen, skulle bibeholdes, samtidig med at vi bare udvidede med et sjette kriterium, nemlig at flygtningene også kunne falde til i Danmark og blive integreret.

Kan hr. Steen Gade bekræfte, at der som punkt 2 som udvælgelseskriterium står det, jeg læste op?

(Kort bemærkning).

Steen Gade (SF):

Nu er det ikke det, jeg har, for jeg har læst noget andet op, men det, jeg har læst op, er da i hvert fald fra regeringen, og jeg kan gøre det igen. Det er nemlig der, hvor der i fremsættelsen overordnet står, hvad meningen er med det her. Og det siger regeringen jo klart nok:

»Der fastsættes nye kriterier ved udvælgelse af kvoteflygtninge, hvor der i højere grad end i dag tages hensyn til den enkeltes muligheder for at slå rod i Danmark ...«.

Det er sådan set bare det, jeg argumenterer ud fra. Regeringen siger jo fuldstændig klokkeklart, at der i højere grad end i dag tages hensyn til mulighederne for at slå rod i Danmark.

(Kort bemærkning).

Eyvind Vesselbo (V):

Jeg vil gerne spørge hr. Steen Gade, om det så betyder, og om det står i teksten, at man ikke skal kunne tage kvoteflygtninge med behandlingskrævende sygdomme, flygtninge, som er handicappede, flygtninge, som er svage. Betyder det det? Betyder det ikke bare – og det er det, der står i lovgivningen – at man skal tage højde for, at disse grupper, som man så tager,

hvad enten de er handicappede eller de er psykisk syge, har en mulighed for at falde til i Danmark? Jeg kan ikke se, at man på den måde udelukker, at de grupper kan komme til Danmark.

(Kort bemærkning).

Steen Gade (SF):

Jeg tror da ikke, at man udelukker, og det har jeg heller ikke sagt. Jeg har bare sagt, at regeringen lægger op til, at der skal være nye kriterier, hvor man samlet vægter anderledes, end man gør i dag. Det er vel også derfor, man nedlægger kvoteudvalget, hvilket jeg gerne vil dykke nærmere ned i under udvalgsarbejdet. Det er vel også derfor, man mener, at Dansk Flygtningehjælp ikke obligatorisk skal være med, sådan som de har været tidligere, eller hvad? Det er jo ikke mig, der har siddet tæt på, mens det her lovforslag er blevet udarbejdet, så jeg skal vel ikke eksamineres i alle paragraffer af hr. Eyvind Vesselbo?

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Jeg vil spørge hr. Steen Gade, om det ikke er korrekt, at der i bemærkningerne til lovforslaget står, at der med de gældende regler f.eks. er mulighed for, at man kan modtage ca. 20 flygtninge om året med særlige behandlingskrævende sygdomme, men at der så efterfølgende står, at arbejdsgruppen, der har forberedt det her lovforslag, vurderer, at disse kriterier ikke er dækkende og derfor skal laves om.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Var det et spørgsmål til ordføreren?

(Kort bemærkning).

Steen Gade (SF):

Det var et bestilt spørgsmål, og jeg er helt enig med hr. Frank Aaen i det citerede. I de overordnede betragtninger har regeringen jo heller ikke skjult, at der i højere grad end i dag skal lægges andre kriterier til grund, så jeg synes, det er lidt sært, at vi har en diskussion, hvor nogle af regeringspartierne ordførere ikke har lyst til at stå ved det, de faktisk foreslår. Men vi får heldigvis udvalgsarbejdet til at pinde det ud.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Tak til hr. Gade, og det er hr. Frank Aaen som ordfører.

Frank Aaen (EL):

Vi har i de korte bemærkninger mest beskæftiget os med det grimme i lovforslaget, nemlig med, hvordan man skal ændre sorteringen af kvoteflygtningene, dvs. de mennesker fra flygtningelejre, vi vil tillade at komme til Danmark, altså hvilke supplerende udvælgelseskriterier der står i lovforslaget, som skal gælde for dem, vi vil tillade at komme til Danmark.

Jeg vil så for klarheds skyld bare gennemgå nogle af de nye kriterier, hvor jeg synes hr. Eyvind Vesselbo og for den sags skyld fru Henriette Kjær mente, at der var tale om misforståelser, og nu her klargøre, hvor der er misforståelser, når man citerer fra teksten.

Der står f.eks. i bemærkningerne:

»Den enkelte bør i almindelighed kunne læse og skrive sit eget sprog, og analfabeter bør som udgangspunkt ikke tilbydes genbosætning.«

Analfabeter bør altså som udgangspunkt ikke tilbydes mulighed for at flytte ud af deres flygtningelejr og komme til Danmark. Åbenbart, kunne jeg forstå på ordførerne, fordi de har det bedre ved at være der, hvor de så er, end ved at komme til Danmark, når de ikke kan læse og skrive. Det er et direkte citat, og det er den form for yderligere eller supplerende udvælgelseskriterier, der lægges op til.

Kl. 12.00

Der står, at ældre og helt unge uden familie eller netværk som udgangspunkt må forventes at have vanskeligere ved at klare sig under væsentlig ændrede omstændigheder. De bør således som udgangspunkt ikke tilbydes genbosætning. Og genbosætning betyder altså mulighed for at komme til Danmark. Dem vil vi altså heller ikke have.

Der står om psykisk syge:

»Dette vil bl.a. betyde, at oplysning om psykisk sygdom som altovervejende hovedregel fortsat vil medføre, at genbosætning afslås.«

De skal altså heller ikke have lov til at komme til Danmark.

Det er en arbejdsgruppe, som bestod af ministeriets egne folk fra Udlændingestyrelsen og Integrationsministeriet, som har lavet det her, og de overvejede så – det skal dog siges – hvor bogstaveligt man skulle tage de her formuleringer. De diskuterede selvfølgelig også, at der kunne være grunde til, at folk ikke var særlig velegnede eller integrationsparate, som det hedder. Det kunne jo være, at de havde traumer, at de havde været udsat for tortur, hvilket gjorde, at de havde meget vanskeligt ved at blive integreret.

Det er jo en ærlig diskussion, men hvad konkluderer arbejdsgruppen så? Jo, den konkluderer, at hvis hensynet til integrationspotentialet, altså kravet om, at vi kun vil have dem, der er integrationsparate, skal have et reelt indhold, er det imidlertid en arbejdsgruppens opfattelse, at det er nødvendigt at se bort fra årsagerne til, at integrationspotentialet er fraværende hos nogle.

Det er jo klart. Det er jo tydelig tale. Der står her: Vi er fuldstændig ligeglade med, hvad årsagen er til, at folk ikke kan leve op til vores kriterier. Vi er fuldstændig ligeglade. Hvor stor nød, hvor meget elendighed, hvor meget tortur folk har været udsat for, er vi ligeglade med. Det rager os ikke. Det afgørende for, hvem vi vil have til Danmark, er, om de opfylder vores betingelser, og kun hvis de opfylder vores betingelser og er integrationsparate, vil vi have dem her til landet.

Det er direkte usympatisk, og jeg synes, at det i stedet for at prøve at bortforklare og snakke om misforståelser og sige, at det er noget, vi har fundet på, hvilket hr. Eyvind Vesselbo var inde på i en kort bemærkning, altså er mere på sin plads at være ærlig og sige, at det er det, det går ud på. Dem, der er svagest, dem, der har mest brug for hjælp, har vi ikke lyst til at bringe til Danmark. De skal rådne op i deres lejre.

Det er altså sådan, at et af verdens rigeste lande giver signal om, at vi ikke har lyst til at tage dem, der har mest brug for hjælp – og som det måske er mest besværligt at hjælpe, det indrømmer jeg gerne. Hvis ikke vi som et rigt land siger, at vi gerne vil hjælpe dem, der har mest brug for hjælp ...? Også selv om de er mest besværlige, mest omkostningskrævende, mest indsats- og mest kærlighedskrævende, må vi tage dem til os.

Men her i lovforslaget står med Dansk Folkepartis støtte, at dem skal vi ikke tage hertil. Enhedslisten kan ikke støtte forslaget.

Integrationsministeren (Rikke Hvilshøj):

Tak for debatten og tak for de positive tilbagemeldinger, der har været til lovforslaget. Det består, som nogle har bemærket, af to elementer, men begge med, kan man sige, et integrations-sigte, og derfor er det et lovforslag. Den ene del handler om danskundervisning, den anden del om kvoteflygtninge.

Jeg kan forstå på nogle af ordførerne, at de er meget kede af, at det her er et lovforslag, og at det i sig selv giver anledning til kritik. Det synes jeg er lidt ærgerligt, og jeg synes, at vi skal for-

holde os til substansen i stedet for. Derfor vil jeg da i hvert fald lægge op til at tage en drøftelse, og jeg er i hvert fald positiv over for at få det splittet op i to lovforslag. Det skal i hvert fald ikke være det, der skiller os ad i det her spørgsmål. Så det synes jeg vi skal vende tilbage til, også i forbindelse med udvalgsbehandlingen.

Jeg har noteret to spørgsmål direkte rettet til mig, og dem vil jeg i hvert fald lige sørge for at svare på, i det omfang jeg kan. Hr. Jesper Langballe spørger, om ministeren er bekendt med, at det er andre, som betaler garantibeløbet, end dem, man forventer skal betale det, nemlig dem, der skal have opholdstilladelsen. Det er jeg ikke bekendt med. Jeg er ikke stødt på nogen sager, så det er ikke en problematik, som jeg kender til.

Kl. 12.05

Med hensyn til engelskundervisning vil jeg blot bekræfte, at det handler om, at den falder bort det øjeblik, asylet er blevet tilkendt, hvor altså opholdstilladelsen er givet. Så siger man, at det alene handler om danskundervisning. For dem, som stadig væk er under asylbehandling, vil der i lovforslaget stadig væk være tilbud om at lære engelsk.

Hvad angår danskundervisningen og de krav, der stilles, er jeg glad for, at jeg kan høre, at der er en rimelig bred opbakning og støtte til, at det faktisk er rigtigt, at vi stiller krav om danskundervisning, at vi siger, at det altså er en betingelse for, at man kan fungere godt, når man kommer til Danmark og skal bo her i mange år fremover. Det tager jeg selvfølgelig imod.

Så er der nogle ting, hr. Steen Gade kalder Bertel Haarder-finurligheder. Det er nu ikke nogen, jeg har tænkt mig at ændre i. Jeg synes nu, de finurligheder er meget fornuftige. Så vil jeg sige, at jeg med hensyn til det her med, at man skal aflevere en underskrift – hr. Morten Østergaard var også inde på det – sådan set synes, at det er hr. Morten Østergaard og andre, der lægger en masse mistænkeliggørelse i det.

Jeg synes, det er utrolig vigtigt, at vi, når udlændinge kommer til Danmark, klart signalerer, hvad det er for et land, de kommer til, og hvad det er for nogle forventninger og krav, vi har. Jeg synes ikke, det er negativt, at vi stiller krav. Jeg synes, det er meget fornuftigt, at vi stiller krav. Det er faktisk også et udtryk for respekt for andre mennesker. Det tydeliggør over for den udlænding, der kommer til Danmark, at vi er enige om, hvad det her handler om. Derfor synes jeg sådan set, at det er en udmærket løsning på det.

I hele den her diskussion om kvoteflygtninge og om, hvem det er, vi tager imod, synes jeg det er værd at understrege, at alle kvoteflygtninge af UNHCR er defineret som nogle, der har et beskyttelsesbehov. Det er jo ikke, fordi vi går uden om den gruppe. Det er stadig væk fra den gruppe, som UNHCR har defineret som en gruppe flygtninge, som har et beskyttelsesbehov, Danmark sammen med 17 andre lande i verden har forpligtet sig til at tage som kvoteflygtninge. Det synes regeringen er helt rigtigt, og det vil vi fastholde. Det bliver der ikke ændret på. Kvoten bliver fastholdt.

Der er endda ud af de 500 om året, netop nogle grupper, som man kalder Twenty or More – godt dansk udtryk – som består af nogle, som har meget særlige behov, hvorfra vi tager imod 20 personer om året, og der er også det, der hedder hastesager, som vi også tager imod. Der ligger tallet på omkring 50 om året ud af de 500, så det er jo ikke, fordi vi ikke tager det ansvar på os, at der er nogle ud over dem med integrationspotentialer, som har behov for at få en særlig hjælp. Dem tager vi stadig væk imod i Danmark.

Det, som det her forslag lægger op til – og der er jo også udvælgelseskriterier i dag – er, at vi skærper udvælgelseskriterierne lidt og har mere fokus på, at det, når der nu er en gruppe og vi ikke kan tage alle de flygtninge, som er i FN-flygtningelejre – det tror jeg vi kan være enige om – vel er meget fornuftigt, at vi ser på, hvem der vil have størst gavn af at komme til lige netop Danmark. At man forholder sig til det, at man er i en tættere dialog med flygtningene, med henblik på at de får så god en start som muligt, når de kommer til Danmark, og har de bedste muligheder for, at det også bliver et godt ophold for dem, når de kommer til Danmark. Det kan jeg i hvert fald ikke se nogen problemer i, og jeg synes stadig væk, at vi har en god balance, og at vi stadig væk påtager os det ansvar, som vi kan være enige om at vi som det rige land, som Danmark er, skal tage på os med hensyn til kvoteflygtninge.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Er der nogen spørgsmål til ministeren? Det første kommer fra hr. Morten Østergaard.

(Kort bemærkning).

Morten Østergaard (RV):

Kritikken af den her erklæring går på, at den er et udtryk for mistillid. Hvorfor skal der ikke stå

i erklæringen, at man ikke vil gå over for rødt? Eller hvorfor skal der ikke stå i erklæringen, at man ikke vil stjæle eller begå vold? Eller hvorfor skal der ikke stå i erklæringen, at man ikke vil gå med store knive eller andre ting, som ikke er tilladte i Danmark?

Det må være, fordi man føler, at der er særlig grund til at fortælle folk, som bliver ægtefælle-sammenført til Danmark, at de ikke må slå deres børn. Siden man nu har fravalgt alle de andre ting, vi heller ikke må her i landet, må det jo være, fordi man føler, at netop den her gruppe har en overvejende tendens til at slå deres børn.

Kl. 12.10

Det er der, hvor vi siger: Det er nok ikke måden, når man i øvrigt ønsker, at vi skal tiltrække udenlandsk arbejdskraft, og hvad man ellers har af intentioner i regeringen. Det bedste er nok ikke at starte med at mistænkeliggøre folk for at ville tæve deres børn. Det er derfor, vi synes, at den her erklæring, ud over at den formentlig ingen effekt vil have, også indeholder den mistænkeliggørelse, som vil være med til yderligere at gøre Danmark til et sted, hvor man som udenlandsk arbejdskraft ikke har lyst til at opholde sig.

(Kort bemærkning).

Integrationsministeren (Rikke Hvilshøj):

Hvis hr. Morten Østergaard mener, at den erklæring skal indeholde mange flere ting, synes jeg, at hr. Morten Østergaard skulle komme med dem i et ændringsforslag.

Hvis vi tager eksemplet med at slå børn: Hvorfor er det valgt ud? Jeg vil stadig væk understrege, at det fra min stol ikke handler om en mistænkeliggørelse, men det er faktisk et punkt, der kan sættes i forhold til det her med vold og kriminalitet, hvor man, uanset hvor man er i verden, måske godt kan regne ud, at det nok er kriminelt at begå sådan nogle handlinger. Men dette er faktisk et område, hvor der er meget forskellige politikker rundt omkring i verden. Det er forholdsvis nyt i Danmark, at det decideret ved lov er blevet forbudt, og derfor er det måske meget fornuftigt at gøre opmærksom på, at det har vi faktisk en lovgivning om, som man ikke har andre steder.

(Kort bemærkning).

Steen Gade (SF):

Det var blot for at takke ministeren for det, jeg forstod som et tilsagn om, at vi i udvalget kan drøfte opdeling. Det ville lette mange af de dis-

kussioner og den sammenblanding, vi har af diskussionerne, hvis vi kunne nå til enighed om det. Det ville også, tror jeg, måske kunne være et godt signal i diskussionen om integrationspolitik i Danmark og et signal om, at der kunne skabes nogle lidt andre flertal, end der har været tidligere. Tak for det.

(Kort bemærkning).

Integrationsministeren (Rikke Hvilshøj):

Jeg tager imod kvitteringen, og det er ment sådan. Jeg synes ikke, det er hensigtsmæssigt, at man drøfter form, når jeg gerne vil drøfte indhold, og hvis det i sig selv giver anledning til en diskussion, at de her to ting er slået sammen, vil jeg i hvert fald gøre, hvad jeg kan for at fjerne den del. Det er jeg så glad for at man tager imod, så det mener jeg vi kan gøre rimelig uproblematisk.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Jeg skal også starte med at takke ministeren, nemlig for ikke at køre videre i det spor, som Venstres og Konservatives ordførere forsøgte sig med, nemlig at tale uden om, hvad det er, det drejer sig om, hvad angår ændrede udvælgelses-kriterier for kvoteflygtninge. Det synes jeg er fint.

Så vil jeg sige, at man, når ministeren nu siger, at det, det går ud på, er, at vi skal tage dem, der har størst gavn af at komme til Danmark, så godt kunne undre sig over de kriterier, der ligger i forslaget, nemlig at unge uden familie, alfabeter og psykisk syge som udgangspunkt ikke skal komme til Danmark. For er det ikke rigtigt, at lige præcis de grupper kunne have mest gavn af – som ministeren var inde på – at komme til Danmark sammenlignet med at blive tilbage i flygtningelejren?

(Kort bemærkning).

Integrationsministeren (Rikke Hvilshøj):

Der vil være nogle af de grupper, som vil høre under de her Twenty or More, andre under hastesagerne. De vil være i andre sammenhænge, hvor de sådan set netop vil indgå i en samlet vurdering, med henblik på hvilken gavn de vil få af at komme til Danmark. Så jeg er ikke enig med hr. Frank Aaen i, at det så bare er et lukket land. Men vi går ind i en nærmere vurdering af den enkeltes situation og muligheder for, når det netop er Danmark, det drejer sig om, at ved-

kommende også får gavn af at komme til Danmark.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Er der ikke god grund til at sige, at lige præcis dem uden uddannelse, lige præcis unge uden familie, lige præcis handicappede, psykisk handicappede, mennesker, der er mærkede af tortur og derfor har svært ved at fungere i et samfund, havde vi allermost brug for at tage til Danmark og give en hjælp til at komme videre i livet, i stedet for, som der er lagt op til med det her lovfor-slag, som nu heldigvis bliver delt – det synes jeg er en god ting for klarhed i debatten – at de, der har mest brug for hjælp, fortrinsvis skal blive, hvor de er?

Kl. 12.15

Jeg anerkender, at der er en gruppe på 20, vi tager hertil hvert år, men ud af de 480 øvrige kvoteflygtninge siger vi som udgangspunkt, at de, der har mest brug for hjælp, ikke skal komme til Danmark, hvis det her lovforslag bliver vedtaget.

(Kort bemærkning).

Integrationsministeren (Rikke Hvilshøj):

Handicappede vil ikke være udelukkede fra en samlet vurdering om at kunne komme til Danmark.

Med hensyn til enlige er min personlige holdning den – sammenlignet med en situation, hvor man har netværk – at der, hvis der er tale om enlige, som er fuldstændig løsevne, vil være nogle, som vil have gavn af og måske netop have en særlig motivation for at komme til Danmark og blive integreret i Danmark. Så dem vil jeg heller ikke udelukke.

(Kort bemærkning).

Karen J. Klint (S):

Hørte jeg rigtigt, når jeg hørte ministeren sige, at man, hvad angår Twenty or More, altså den gruppe, der kommer ind under Twenty or More, og den gruppe, der kommer ind under hastesagerne, slet ikke vil se på de nye integrationskriterier?

(Kort bemærkning).

Integrationsministeren (Rikke Hvilshøj):

Hastesagerne er jo hastesager. Så vidt jeg i hvert fald har forstået de procedurer – jeg har jo stadig lidt at lære med hensyn til procedurer – når man slet ikke til det punkt. Der er simpelt hen nogle

helt særlige kriterier netop for de to grupper. Det er nogle helt særlige behov, der er hos den gruppe flygtninge, som rækker ud over det her med integrationspotentiale.

(Kort bemærkning).

Karen J. Klint (S):

Jeg vil godt forfølge det lidt. Når nu det rygtes, at Danmark indfører et integrationspotentiale med hensyn til langt den største part af de mennesker, som vi inviterer til at genbosætte sig her i landet, kunne man så ikke frygte, at det med integrationspotentialet også vil ligge lidt i baghovedet på de mennesker, som skal være med til at sige, at der nu er en person her, som kommer ind under kategorien Twenty or More eller hastesagerne?

Så det er mere sådan for at beskytte flygtningene mod, at de ikke utilsigtet skal igennem en ekstra udvælgelse ud over den, der i forvejen er, når de kommer ind som Twenty or More eller som hastesager. Kan man få sikkerhed for, at vi ikke nedskriver den kvote, og måske endda få sikkerhed for, at der også bliver huller i nogle af de andre undtagelser, der er der, så det antal, der er behov for bliver fritaget fra integrationspotentialet, stiger lidt? Så var der endnu en åbning i forhandlingen.

(Kort bemærkning).

Integrationsministeren (Rikke Hvilshøj):

Jeg har ikke lukket nogen døre for forhandling, men vil også understrege, at der ingen intentioner er i det her lovforslag om at reducere de grupper, hverken hastesager eller Twenty or More.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Udvalget for Udlændinge og Integrationspolitik. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

8) Første behandling af lovforslag nr. L 78: Forslag til lov om ændring af udlændingeloven, ægteskabsloven og repatrieringsloven. (Skærpet straf for ulovlig beskæftigelse, afskaffelse af madkasseordningen, styrkelse af oplysningsgrundlaget i sager om helbredsbehandling af flygtninge, præcisering af flygtningeudvalgets uafhængighed, fremhævelse af hensynet til familiens enhed, udvidelse af personkredsen, der kan modtage hjælp efter repatrieringsloven, m.v.)

Af integrationsministeren (Rikke Hvilshøj).
(Fremst 23/2 2005).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Irene Simonsen (V):

Dette lovforslag, L 78, er også en genfremsættelse, men det har dog ikke været førstebehandlet. Derfor vil jeg bruge lidt mere tid, end jeg har brugt på de tidligere forslag, nemlig på at gennemgå, hvad indholdet af lovforslaget er.

Lovforslaget her har flere elementer. Bl.a. ligger der som punkt 1 en skærpelse af straffniveauet for udlændinge, der arbejder ulovligt. Det vil betyde, at straffen for en udlænding, der bl.a. under asylfasen tager ulovligt arbejde i Danmark, vil blive skærpet, således at udlændingen først opnår en ubegrænset opholdstilladelse efter 10 år og ved gentagelsestilfælde 15 år, hvor den normale procedure i dag er, at man, hvis man har realiseret hele integrationspotentialet og har opfyldt de ting, der ligger i integrationslovgivningen, vil kunne opnå en varig opholdstilladelse efter 7 år. Man får altså 3 år oveni, hvis man har haft ulovlig beskæftigelse.

Kl. 12.20

Det er også sådan, at personer, der forsætligt har hjulpet udlændingen til det her lovbrud ved at bistå den pågældende med arbejde her i landet uden tilladelse, straffes med bøde eller fængsel op til 2 år. Det betyder også en skærpelse af straffen for dem, der hjælper dem.

Det andet punkt, som vi også går ind og kigger på i det her lovforslag, er ændringen af den meget omdiskuterede madkasseordning.

Madkasseordningen har været under diskussion adskillige gange i de forløbne år. Nu justeres der så på ordningen, men samtidig vil jeg gerne lige præcisere, hvem det er, der kommer